

НАШЕ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 36 (527)

Субота, 10 вересня 1977 року

Ціна 2 коп.

КОЛИ ПОРЯДОК
ДЕННИЙ
АКТУАЛЬНИЙ

Важливу роль у житті кожного трудового колективу відіграють загальні збори. Їх ефективність, активність присутніх на зборах членів Товариства визначається багатьма факторами. По-перше, це вибір питань, що виносяться на обговорення, їх підготовка і зміст доповіді, особа доповідача. Але серед всіх цих складових успіху головним, визначальним фактором, слід вважати перший — вибір порядку денного загальних зборів.

На XXV з'їзді КПРС відмічалось, що рівень керівництва безпосередньо залежить від того, наскільки бойовито й ініціативно працюють громадські низові первинні організації. В сучасних умовах вони покликані більш активно впливати на підвищення ефективності виробництва і якості продукції, постійно піклуватися про створення в кожному колективі атмосфери дружної роботи і творчого пошуку, а також про виховання людей, про поліпшення умов праці і побуту. А порядок денний загальних зборів — це і є найбільш яскраве відображення життя колективу у всій його різноманітності, у всіх його проявах і нерозв'язаних питаннях.

Якщо правління чи бюро первинної організації УТОГ зуміє правильно визначити і винести на розгляд членів Товариства найбільш актуальне питання — те основне, головне, що хвилює в даний момент всю первинну організацію і має першорядне значення для всієї її діяльності, то успіх зборів буде забезпечено. Винесена на обговорення животрепетна проблема не залишить нікого байдужим, навіть тих, кого ми іноді вважаємо пасивним.

Яскравим підтвердженням цього є повсякденна практика і досвід роботи первинних, районних та міжрайонних організацій нашого Товариства.

Деякий час тому в Шосткинському міжрайвідділі і клубі УТОГ Сумської області було слабо поставлено організаційну і політико-виховну роботу, знизилась активність членів Товариства. З приходом нового керівника — голови правління Б. Ф. Брівка, справи покращали. Разом з членами правління і ради клубу він докладно проаналізував таке становище. Відповідь нелегко було знайти. Протягом певного часу доводилося разом з членами правління вивчати причини цих недоліків, а потім питання було винесено на обговорення загальних зборів. І ось результат. В обговоренні взяло участь до десяти чоловік, кожен виступ відзначався схвильованістю, змістовністю, конкретністю, загальною стурбованістю за швидше усунення виявлених недоліків. Згодом стали очевидними і плоди реалізації рішення загальних зборів. Ось уже півтора року Шосткинський клуб в соціалістичному змаганні займає перше місце серед культурно-закладів Сумської області, йому присвоєно високе звання «Колектив відмінної роботи». Зрозуміло, що це не одиничний факт. Таких прикладів, що яскраво показують, як правильний вибір порядку денного вирішальним чином вплинув на постановку роботи первинної чи районної організації Товариства, можна навести чимало.

Зрозуміло, що глибокі, цікаві проблеми для обговорення на загальних зборах виникають і самі. Вони витікають з рішень Комуністичної партії, завдань, що стоять перед колективом. Але виникають знову ж таки не самі по собі, а є, перш за все, відображенням життя організації — діяльності правління бюро чи клубної ради.

Справжнього успіху домагаються там, де перш, ніж винести певне питання на обговорення, ще і ще раз проаналізують стан справ у колективі, тверезо, по-діловому оціняють досягнуте, порадяться з господарськими керівниками організації, спеціалістами і активом, уважно поставляться до їх зауважень і пропозицій, де вміють бачити не тільки день сьогоднішній, але й день завтрашній. На це не раз наголошувалося у постановках Центрального Комітету КПРС.

Юність присягає Жовтню

Іваново. Тут урочисто спущено прапор Всесоюзного зльоту переможців походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. Нині завершився восьмий етап патріотичного руху слідопитів народного подвигу.

Понад 30 мільйонів юнаків і

дівчат пройшли маршрутами походу. За цей час відкрито 130 тисяч музеїв, кімнат і куточків бойової і трудової слави, встановлено імена десятків тисяч невідомих героїв. Клятвою вірності молоді Жовтню прозвучали на зльоті рапорти переможців.

(Кор. ТАРС).

НА ПЕРЕДЖОВТНЕВІЙ ТРУДОВІЙ ВАХТІ

З кожним днем все менше часу залишається до славного ювілею Радянської держави. Трудівники Конотопського УВП прагнуть зустріти цю знаменну дату новими успіхами у праці. Понад восьмимісячний план підприємство додатково реалізувало готової продукції на 113 тисяч карбованців.

Велику увагу приділяють у колективі УВП підвищенню якості швейних виробів.

На знімку: майстер бригади пошиття робочих рукавиць Т. М. Жмуд (в центрі) разом з робітницями Е. Г. Пономарьовою (ліворуч) та Е. Д. Самойленко за перевіркою готової продукції.

Фото Й. ЯКОВЕНКА.

На них рівняються

На Херсонському УВП широко розмаку набуло переджовтнєве соціалістичне змагання. Швейники прагнуть достроково виконати виробничий план і соціалістичні зобов'язання другого року десятої п'ятирічки.

На сьогодні ряд трудівниць вже рапортували Вітчизні про завершення своїх особистих дворічних планів. Серед них швей-мотористки Олександра Кручина, Ольга Білодід, Докія Гламазда, Марія Грос, Меланія Бережна, Ніна Селіванова, Олена Пушніна, Катери-

на Антошинська, Світлана Шрамко та крейдувальниці Віра Каплунова. Вони вже випускають продукцію в рахунок третього року. Приклад передових робітниць наслідують інші трудівниці.

Серед бригад перше місце по всіх показниках утримує дільниця, де майстром Л. Д. Авілова. Відрадно, що цей колектив на протяжні нинішнього року вже вчетверте виборов перехідний Червоний прапор підприємства.

І. БЕРЕЗНЯК.

ДЕНЬ БАТЬКІВЩИНИ

РРФСР:
ФОРМУЛА ПРИСКОРЕННЯ

На десять днів раніше строку Московський завод автоматичних ліній імені 50-річчя СРСР виконав важливе замовлення: підприємству відправлено 8 унікальних високоефективних агрегатів для виробництва підшипників. Верстатобудівники впевнено додержують слова — до ювілею Жовтня випустити понад план продукції на 150 тисяч карбованців. П'ять моделей спеціальних верстатів атестовано державним Знаком якості.

Успіх справи вирішує широко розгорнуте соціалістичне змагання. Однією з дієвих форм його став масовий рух: «Кожній зміні — найвищу ефективність, всій продукції — відмінну якість».

УКРАЇНА:
ПЛОДИ СПІВДРУЖНОСТІ

Багатотонні металеві заготовки, які майже не потребують дальшої механічної обробки, уперше в країні почали випускати на установці електрошлакового лиття в об'єднанні «Ждановважмаш» (Донецька область). Такий метод практично виключає відходи сталі, забезпечує підвищення строку служби деталей.

Міцні зв'язки з ученими Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона дали змогу колективу об'єднання за короткі строки розв'язати одне з завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС — ос-

воїти виготовлення 400-тонних сталеплавильних конверторів, які вдвоє підвищують продуктивність праці.

КИРГИЗІЯ:
РОЗЛИЛОСЬ РУКОТВОРНЕ МОРЕ

Завершено будівництво греблі Кіровського водоймища — одного з найбільших у республіці. Штучне море, що розлилося біля неї, зібрало в чаші 550 мільйонів кубометрів води, яка напоїть 135 тисяч гектарів родючих земель двох братніх республік — Киргизії та Казахстану.

ЛАТВІЯ:
ЕОМ — БІБЛІОГРАФ

Ця бібліотека не має книгосховища і читальних залів. Тут розташовані лише кілька установок, подібних до телевізорів, і всі вони підключені до ЕОМ. Кожна має власний пульт з клавіатурою, яка дає змогу вести діалог з машиною. Вам потрібна стаття в газеті «Правда» за 30 травня 1936 року. Чекати доводиться лише кілька хвилин, і ось текст уже на екрані. Одночасно він дублюється на паперових стрічках. Так діє інформаційно-пошукова система, розроблена в Інституті електроніки та обчислювальної техніки Академії наук Латвійської РСР.

Ємка пам'яті електронно-обчислювальної машини здатна постійно збагачуватись відомостями з різноманітної наукової літератури. (ТАРС—РАТАУ).

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації
продукції підприємствами
системи УТОГ
за вісім місяців
1977 року
(в тисячах карбованців)

Учбово- виробниче підприємство	План	Фактично	Процент виконання
Чернігівське	3030	3187	105,2
Дніпро- петровське	2029	2162	104,9
Біло- церківське	2806	2940	104,8
Львівське виробниче підприємство «Силует»	6822	7148	104,8
Житомирське	2567	2687	104,7
Донецьке виробниче об'єднання «Електро- магніт»	4733	4953	104,6
Дрогобицьке	975	1019	104,5
Черкаське	1149	1201	104,5
Полтавське-2	834	868	104,1
Сумське	1119	1165	104,1
Ужгородське-2	2613	2718	104,0
Сімферо- польське	1112	1155	103,9
Одеське виробниче об'єднання УТОГ	3386	3516	103,8
Лебединське	549	570	103,8
Кам'янець- Подільське	1645	1705	103,6
Запорізьке	3040	3146	103,5
Артемівське	2285	2363	103,4
Ворошилов- градське	2181	2253	103,3
Конотопське	3413	3526	103,3
Ровенське	683	705	103,2
Харківське-2	4860	5013	103,2
Ужгородське-1 Івано- Франківське	747	770	103,1
Київське дослідно- виробниче об'єднання «Контакт»	4891	5037	103,0
Херсонське	1344	1383	102,9
Полтавське-1	2709	2777	102,5
Лубенське	1894	1941	102,5
Харківське-1	1332	1365	102,5
Чернівецьке	3430	3517	102,5
Дніпро- дзержинське	1723	1758	102,0
Кіровоградське	923	941	101,9
Бродівське	1125	1146	101,9
Миколаївське	562	572	101,8
Єнакіївське	677	688	101,6
Вінницьке	1479	1499	101,4
Комунарське	956	942	98,5

ВСЬОГО: 80284 83137 103,5

ОСНОВНИЙ ЗАКОН НАШОГО ЖИТТЯ

Обговорюємо проект Конституції СРСР

ВЕЛИКА РАДІСТЬ ПРАЦІ

Велику політичну і трудову активність викликало серед трудівників Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» все-народне обговорення проекту Конституції СРСР. Основний Закон надихає на виконання планів і завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС. Все ширше розгортається соціалістичне змагання на честь 60-ї річниці Великого Жовтня.

Добрих трудових здобутків домогся наш колектив у першому півріччі цього року. План по випуску продукції виконано на 101,8 процента, а реалізовано готових виробів понад план на 122 тисячі карбованців. Продуктивність праці зросла на 3,6 процента. Ще 1 серпня 220 робітників і три бригади закінчили дворічний план п'ятирічки.

Трудівників підприємства не заспокоюють ці досягнення. Під час вивчення і обговорення проекту нової Конституції СРСР було висловлено багато пропозицій і побажань, спрямованих на усунення недоліків: порушень трудової дисципліни, плінності кадрів, підвищення відповідальності кожного керівника і робітника за доручену йому справу, збереження соціалістичної власності.

В проекті нової Конституції СРСР зафіксовані ті величні досягнення, які здобуто за роки існування Радянської держави. Обговорюючи проект, ветерани підприємства згадують минуле і порівнюють з сьогоденням. З дня організації підприємства минуло

понад сорок років. Спочатку це були напівкустарні майстерні, розташовані в приміщенні барачного типу площею 250 квадратних метрів. Випуск продукції становив 35 тисяч карбованців на рік.

За минулі чотири десятиріччя сталися якісні зміни. Виробнича площа збільшилася в 65 разів, випуск продукції — в 200 разів.

Нині об'єднання «Контакт» виготовляє точні прилади, низьковольтну апаратуру, вимірювальні інструменти.

В 30-і роки на підприємстві не було жодного працівника з вищою освітою, а тепер в наших цехах і відділах трудиться 57 працівників з вищою і 870 із середньою освітою. Якщо в 30-і роки робоче місце було оснащене примітивними інструментами, то тепер у нас працюють робітники вищої кваліфікації, які керують складним сучасним обладнанням.

Цього року половина трудівників об'єднання «Контакт» перейшла працювати в новий виробничий корпус, в якому значно кращі умови роботи.

В перші роки всі технологічні процеси виконувалися вручну, а тепер складальні роботи конвеєризовані, інші — оснащені новою технікою.

Невпізнанно змінилися житлові побутові умови працівників об'єднання. Тільки за минулі шість років більше ста сімей одержали нові квартири. Нинішнього року ще 65 сімей відсвяткує новосілля. Це звичайні факти. Право на

житло зафіксоване в статті 44 проекту Конституції СРСР.

В колективі підприємства склалися хороші традиції — всі важливі політичні події в нашій країні відзначати високими виробничими показниками. В авангарді всіх патріотичних починань йдуть наші майки — ударники комуністичної праці, яких в об'єднанні понад 400 чоловік. Кращі з них — пресувальниця А. І. Дембицька, слюсар П. Д. Грива, слюсар-електромонтажник М. І. Філько, слюсар-ремонтник В. М. Тарасенко, слюсар-складальник С. Є. Ільченко, штампувальниця А. А. Конорева, шліфувальник О. М. Марчук, штампувальниця Г. І. Макачук, фрезерувальник І. П. Теплуха та багато інших.

Цими днями в об'єднанні відбулися загальні збори, на яких обговорювалося питання: «Проект нової Конституції СРСР і завдання дослідно-виробничого підприємства». Загальну думку висловила у своєму виступі ливарниця Галина Григорівна Нестерець:

«Кожна радянська людина, знаючи про проект нової Конституції, повинна визначити, що вона особисто може зробити для того, щоб все записане в історичному документі втілювалося в життя. Я, особисто, ставлю перед собою завдання щоденно домагатися високих трудових показників. Виготовлені мною деталі повинні бути тільки відмінної якості. Економію і бережливість ставитиме до витрачання ливарних матеріалів. Це буде мій скромний внесок у загальну справу».

О. ТРОХИМЕЦЬ.

хильним зростанням продуктивних сил суспільства. Трудові права наших громадян строго охороняються законом. Водночас, як сказано в Конституції СРСР і проекті Основного Закону, праця є обов'язком, справою честі радянської людини. Радянські люди працюють на себе, на суспільство. Це означає, що кожен повинен працювати з повною віддачею сил.

Коментар до факту

За даними міністерства праці, в травні нинішнього року в США налічувалося 6,8 мільйона безробітних. Цифри явно занижені. Американські профспілки уткнулися: десять мільйонів!

А ось цифри іншого порядку. За роки десятої п'ятирічки продуктивність праці в нашій

країні зросла на 23 проценти, що є рівнозначним економії праці 20 мільйонів чоловік. При цьому як і в попередні роки, безробіття не спостерігалось.

Право на працю в СРСР забезпечується соціалістичною системою господарства, неу-

Велику роль у роз'ясненні трудящим глухим статей проекту нової Конституції СРСР відіграють агітатори, політінформатори Харківського УВП-2.

На знімку: директор підприємства, член КПРС з 1936 року Леонід Веніамінович Ясман проводить інструктаж з агітаторами з питань проекту нової Конституції СРСР.

Фото П. МІНЬКА.

Після закінчення школи-інтернату Маруся Шутяк стала вчитися швейній справі на Львівському швейному підприємстві «Силует» у бригаді Ірини Дмитрівни Мартинович.

На «відмінно» закінчивши виробниче навчання, М. Шутяк одержала посвідчення швей-мотористки і влилася в ряди трудівників підприємства. Нині молода робітниця нарівні з досвідченими швеями випускає вироби, виконуючи норми виробітку на 110—115 процентів.

Фото І. ЩЕРБАНОКА.

ВНЕСОК РАЦІОНАЛІЗАТОРІВ

У невинному розвитку нашого підприємства велику роль відіграє технічний прогрес. В результаті цього підвищується продуктивність праці, зменшується фізичне навантаження на робітників, поліпшується якість вироблюваної продукції, створюються умови для запобігання порушенням техніки безпеки, економії чорнових меблевих заготовок, матеріалів, електроенергії тощо.

В цій справі велику творчу активність проявляють наші винахідники і раціоналізатори. Наприклад, останнім часом на УВП впроваджено у виробництво виготовлений своїми силами 54-шпіндельний свердлильний верстат, вайму для гнотоклейних ящиків, реконструйовано два присадочних верстати для свердління шитових виробів, верстати для шліфування скла і виборки пазів та багато інших пристроїв.

Плідним, зокрема, було перше півріччя нинішнього року. Розроблено і впроваджено у виробництво три пристрої по новій техніці, в тому числі 12-шпіндельний вертикально-свердлильний верстат, який призначений для свердління отворів у бокових стінках кухонних наборів за один прохід, механізовані завантаження і розванта-

ження сушильних камер, пресування траверсного візка, встановлено лаконоливну машину для ґрунтовки меблевих щитів замість ручного шпаклювання.

В даний час при виготовленні полок для меблів на фабриці почали використовувати відходи деревно-волоконистої плити і фанери, що дає значну економію чорнових меблевих заготовок — протягом року понад 46 кубометрів. Авторами пропозиції є майстри цехів В. М. Матушко, І. Н. Циховський, Б. В. М'якота.

Велику роботу по розробці і впровадженню у виробництво раціоналізаторських пропозицій і нової техніки проводять інженер-механік А. О. Нуджін, слюсари В. Т. Зінченко, В. М. Мельников.

Всього протягом першого півріччя 1977 року реалізовано шість винаходів наших умільців з економічним ефектом 12061 карбованець. Всі раціоналізаторські пропозиції ґрунтуються на застосуванні технічних прийомів і дають велику користь підприємству. Раціоналізатори своєю творчістю вносять вагомий вклад у гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня.

М. ЗАДОРЖНИЙ,
інженер-конструктор
Черкаського УВП.

З почесним п'ятикутником

Іде другий рік десятої п'ятирічки — п'ятирічки якості і ефективності виробництва. Визначними успіхами в праці ознаменований він трудящими глухими Запорізького учбово-виробничого підприємства. Особливу увагу колектив приділяє підвищенню якості вироблюваної продукції. Зокрема, у січні атестоване державною комісією і нині виходить із державним Знаком якості реле проміжне універсальне РПУ-2. Тільки в нинішньому, ювілейному році почесний п'ятикутник прикрасить 280 тисяч виробів цієї номенклатури.

А нещодавно Знак якості одержав інший вид нашої продукції —

трансформатори гозосвітні на витоми мавитопроводі. Таким чином, зараз на підприємстві із Знаком якості випускається 46,6 процента продукції, а в 1978 році цей показник зросте до 56,7 процента.

На УВП широко розгортаються соціалістичне змагання за завоювання права на складання мільйонного реле РПУ-2, яке буде виготовлене в третій декаді жовтня — напередодні 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

В. ЧАЙКА,
начальник планово-виробничого відділу Запорізького УВП.

Економічна стратегія партії, висуваючи головну мету — неухильне підвищення матеріального і культурного рівня життя народу, зосереджує увагу на дальшому розвитку продуктивних сил. При цьому КПРС як партія наукового комунізму виходить з визначальної ролі економіки в житті суспільства, з того, що тільки на міцному матеріальному фундаменті можна створити умови для розвитку і задоволення найвищих соціальних і духовних потреб нової людини.

І.

Радянська економіка сьогодні — це економіка справді величезних масштабів. Понад 400 галузей народного господарства об'єднують нині 48 тисяч промислових підприємств, виробничих і науково-виробничих об'єднань, більш як сто тисяч транспортних підприємств і установ зв'язку, 27 тисяч підприємств будівельних і монтажних організацій, понад 47 тисяч колгоспів і радгоспів, десятки тисяч підприємств торгівлі, побутової, громадського харчування та ін. «Склався і успішно діє, — підкрес-

60 ПОЛУМ'ЯНИХ РОКІВ

МІЦНИЙ ФУНДАМЕНТ

лював на травневому (1977 р.) Пленумі Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев, — єдиний, могутній народногосподарський організм. Він розвивається на основі поєднання науково-технічної революції з перевагами соціалістичного ладу».

Надзвичайно важлива частина нашого національного багатства — основні виробничі фонди. Їх вартість становить нині 870 мільярдів карбованців. Це в 36 разів більше, ніж у 1917 році і в 12 разів більше, ніж у 1940. Особливо великих успіхів досягнуто за останні десятиріччя. Основні виробничі фонди за цей час зросли в 2,2 раза (в нашій республіці — у 2 рази). Майже половина з них зосе-

реджена в промисловості. Тут значно вищими стали технічний рівень виробництва, інтенсифікація виробничих процесів, механізація праці. Нині на кожного працівника припадає понад 11 тисяч

карбованців основних виробничих фондів. За десяту п'ятирічку фондозабезпеченість праці в цій галузі зростає ще на 34 проценти і перевищить 15 тисяч карбованців.

Основні виробничі фонди колгоспів і радгоспів за період після березневого (1965 р.) Пленуму ЦК КПРС збільшилися у 2,5 раза. Так, парк тракторів у сільському господарстві порівняно з 1940 роком зріс у 4,5 раза, зернозбиральних комбайнів — у 3,8, вантажних автомобілів — у 6,3 раза.

Весь цей економічний потенціал і реалізується в інтересах розв'язання нашого головного завдання — неухильного підвищення народного добробуту. При цьому, як націлює партія, зростання матеріальних потреб суспільства повинно дедалі більше забезпечуватися за рахунок ефективного використання діючих виробничих фондів, підвищення якості праці і продукції

II.

У процесі побудови матеріально-технічної бази комунізму створюються необхідні передумови для того, щоб праця в нашому суспільстві була все більш плодотворною і високопродуктивною. Це стає можливим насамперед завдяки застосуванню нових машин, устаткування, приладів і апаратів. Тільки в 1976 році в республіці освоєно виробництво 894 нових видів виробів, комплексно механізовано і автоматизовано понад 1,5 тисячі дільниць, цехів і підприємств, введено в дію більш як 2 тисячі механізованих потоків і автоматизованих ліній. Переважними темпами розвиваються галузі, що забезпечують технічний прогрес у народному господарстві.

Прискорення науково-технічного прогресу, впровадження у виробництво досягнень науки і техніки забезпечують високі і сталі темпи зростання промисловості. За сорок років, що минули з часу прийняття діючої Конституції СРСР, обсяг промислового виробництва збільшився в 17 разів. Тільки за 19 днів промислового підприємства

країни випускають нині стільки продукції, скільки її було вироблено за весь 1940 рік.

Як відомо, і на нинішню п'ятирічку заплановано високі темпи зростання продуктивності праці. В цілому по народному господарству намічено збільшити її на 25 процентів, що дорівнює економії праці за п'ятирічку приблизно 25 мільйонів чоловік. За рахунок цього заплановано значний приріст продукції. В промисловості, зокрема, він становитиме 90 процентів. Треба сказати, що кожен процент приросту, одержаний за рахунок підвищення продуктивності праці, дуже вагомий. Якщо у восьмій п'ятирічці він становив 2,4 мільярда карбованців, у дев'ятій — 3,6, то в десятій досягне 5,1 мільярда карбованців.

Втілення в життя ленінського кооперативного плану, глибоко наукової аграрної політики партії, виробленої на березневому (1965 р.) Пленумі ЦК КПРС, привело до створення великого високотехнізованого соціалістичного сільськогосподарського виробництва. Випуск продукції в цій галузі збільшився в 1976 році порів-

ТАЛАНТ ОРГАНІЗАТОРА

Його творча і трудова біографія почалася з того дня, коли він вперше переступив поріг Дрогобицького УВП, де був зарахований учнем столяра в групу юнаків, що проходила виробниче навчання. Це було в 1962 році.

Василь Шимушовський вже з перших днів навчання показав зразки відмінної праці, творчого підходу до справи, скромної поведінки. Минали дні, місяці... Хлопець жадібно вбирав знання, які давали йому вчителі, наставники. Потім відмінно склав екзамени, виконав на «відмінно» зразок меблів домашнього користування. Екзаменаційна комісія присвоїла йому п'ятий кваліфікаційний розряд і видала атестат відмінника.

Йшли роки. З кожним днем удосконалювались практичні навички Василя Шимушовського. Уроки, що дали йому під час навчання, він використовував з особливим хистом на практиці. Допомогло йому в роботі і фізичне загартування, адже він займався в одній із спортивних секцій, грав у футбол. В 1965—1968 роках за визначні успіхи в праці молодого робітника нагороджують грамотами підприємства, заносять на Дошку слави, зріс його авторитет.

Василя Шимушовського переводять у цех механічної обробки деталей і призначають бригадиром молодіжної бригади. Саме тут проявився його талант організатора, наставника, який уміє мобілізувати колектив на звитяжну працю. Уважний підхід до людей, чуйність, доброзичливість швидко здобули йому шану серед робітників.

У 1975 році бригада Василя Івановича Шимушовського виборола звання колективу комуналістичної праці, була нагороджена Почесним вимпелом Центрального правління Українського товариства глухих і Республіканського комітету профспілки за найвищі показники по підвищенню ефективності виробництва і якості роботи. Виробничі завдання колектив виконує на 115—120 процентів при відмінній якості продукції.

В. І. Шимушовський відзначений знаками «Переможець соціалістичного змагання» за 1973 і 1976 роки. Він бере активну участь у раціоналізаторській роботі. Подані ним і впроваджені у виробництво рацпропозиції дають значний економічний ефект. За успіхи, досягнуті у виконанні планових завдань і соціалістичних зобов'язань у минулому році, В. І. Шимушовського нагороджено медаллю «За трудову відзнаку».

Ударно працює очолювана Василем Івановичем бригада і в ювілейному році десятої п'ятирічки. Нині колектив видає продукцію в рахунок десятого місяця, прагне з річною виробничою програмою справитися до 60-річчя Великого Жовтня.

Запитую Василя Івановича, що забезпечує успіх бригаді.

— В першу чергу, постійне навчання у передовиків виробництва, запозичення їх досвіду, наполеглива праця, свідомість того, що вона, праця, — на благо Батьківщини, всього народу, на благо кожного з нас.

Закінчено трудову зміну. Але члени бригади не поспішають додому. Бригадир збирає їх і підводить підсумки роботи. Відзначено трудове завзяття Р. Гураль, І. Корецького, В. Чубика та інших.

А потім робітники разом з бригадиром направляються до стадіону міста. Тут відбудеться чергове заняття секції футболістів і В. І. Шимушовський знов виконає роль наставника, розповість новачкам про тактику дій на футбольному полі, напад на ворота і таке інше. І лише після цього він повернеться в коло своєї сім'ї, розповість дружині про ще один прожитий день, зігріє теплом своїх ласкавих рук сина і дочку.

Такий він, бригадир, наставник, товариш, чоловік і батько — один з найкращих виробничників Дрогобицького учбово-виробничого підприємства.

Є. ХРОБАК.

Значний досвід роботи в цеху вимірювальних приладів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» має мийниця сталевих стрічки Клавдія Орлова. Робітниця щоденно виконує змінні завдання на 130—140 процентів, забезпечує високу якість роботи, прагне з визначними трудовими здобутками зустріти 60-річчя Великого Жовтня.

На знімку: К. Орлова за роботою.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

Контролюють народні дозорці

У групі народного контролю нашого підприємства створено сім секторів, зокрема: економічного матеріалів, електроенергії і пального, збереження соціалістичної власності, якості продукції, побути і пропозицій робітників, використання транспорту та устаткування, виробничо-технічний і сектор гласності. Це дозволяє нам охоплювати контролем усі сторони господарської діяльності колективу робітників.

З участю народних дозорців у цехах щодаки проводяться збори робітників, на яких обговорюють назрілі питання виробництва, намічають шляхи усунення недо-

ліків, які виявлені членами групи народного контролю та іншими громадськими активістами в процесі роботи. Реагує на сигнали дозорців, вживає заходів для ліквідації недоробок і адміністрація підприємства.

Особливо слід відзначити добру роботу сектора по якості виробленої продукції. Про ефективність його діяльності засвідчує хоча б той факт, що протягом довгого часу підприємство не одержує рекламаций на продукцію, яку реалізує.

Велику роботу проводять народні дозорці і в питанні еконо-

мії. Наприклад, за перше півріччя 1977 року заощаджено сировинних і паливно-енергетичних ресурсів на суму 26,1 тисячі карбованців. В цьому велика заслуга і члена групи народного контролю старшого електрика підприємства Г. В. Овчаренка. Належну активність проявляють також дозорці А. О. Котик, І. І. Остропольський, А. Н. Ємельянов та інші.

Група народного контролю нашого УВП активно сприяє успішному всього трудового колективу, члени її з високими показниками у праці йдуть назустріч 60-річчю Великого Жовтня.

В. ЯНДЮК,
голова групи народного контролю Черкаського УВП.

няно з 1950 роком у 3 рази, а виробництво зерна зросло в 2,3 рази і досягло 224 мільйонів тонн. На Україні за цей час валовий збір зерна зріс до 44,6 мільйона тонн, або в 1,8 рази, виробництво м'яса і молока збільшилось у 2,7—2,9, а яєць — у 3,6 рази.

Головний наголос в аграрній політиці партії робиться на зміцненні матеріально-технічної бази сільського господарства, переведенні його на індустріальні рейки, широкій меліорації земель і хімізації, вдосконаленні управління виробництвом. Тільки за останні десять років у розвиток сільського господарства вкладено 212 мільярдів карбованців, у тому числі на Україні — 34 мільярди. У десятиріччя обсяг капітальних вкладень, які направляються на розвиток сільського господарства, становитиме 170 мільярдів, або майже третину загального обсягу вкладень у розвиток народного господарства.

У системі заходів по інтенсифікації сільського господарства важливе місце відводиться спеціалізації та концентрації на базі міжгосподарської кооперації та

аграрно-промислової інтеграції. Це магістральний напрям дальшого розвитку сільського господарства, новий етап практичного здійснення ідей ленінського кооперативного плану в умовах розвинутого соціалізму.

III.

На основі високих і сталих темпів розвитку економіки країни широким фронтом, в усій різноманітності засобів і форм, власних розвитку соціалістичному суспільству, здійснюється нині соціальна програма. Кожна радянська сім'я відчуває плоди її реалізації. Досить сказати, що за дві останні п'ятирічки реальні доходи в розрахунку на душу населення збільшилися на 65 процентів. Середня грошова заробітна плата робітників і службовців зросла на 51 процент, а оплата праці колгоспників — на 79 процентів. Майже в 2,2 рази збільшилась виплата з суспільних фондів споживання.

Використовуючи безплатність — головне в механізмі розподілу суспільних фондів, — соціалістичне суспільство свідомо «відриває» за-

доволення ряду потреб трудящих від їх індивідуальних доходів.

Завдяки фондам суспільного споживання в країні успішно реалізується поставлене XXV з'їздом КПРС завдання завершення переходу до загальної середньої освіти, здійснюється підготовка кваліфікованих робітників і спеціалістів. За 1976—1980 роки у вищих, середніх спеціальних і професійно-технічних навчальних закладах тільки в нашій республіці буде підготовлено 3,6 мільйона спеціалістів і кваліфікованих робітників. При цьому слід взяти до уваги, що на навчання кожного школяра держава із суспільних фондів щороку витрачає 160 карбованців, учня технікуму — 640 і студента вузу — понад 1000 карбованців.

Суспільні фонди споживання лежать в основі системи охорони здоров'я населення, виховання дітей. Згадаймо, що загальні затрати на одного хворого в лікарні досягають більш як 8 карбованців на добу. На утримання однієї дитини в дитячих яслах за рік витрачається понад 500 карбованців,

БІБЛІОТЕКА НАЗУСТРІЧ ЮВІЛЕЮ

Працівники культосвітніх закладів, як і всі радянські люди, прагнуть зробити свій внесок у гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтневої соціалістичної революції, розкрити перед трудящими велич голівної події XX століття, ті докорінні перетворення, які сталися в нашій країні за роки Радянської влади.

Пропаганду літератури, присвяченої Великому Жовтню, Одеська обласна бібліотека УТОГ почала вже давно. На засіданні бібліотечної ради складено і затверджено план заходів до цієї знаменної дати. Намітили щомісячно проводити жовтневі читання, щоб на них послідовно пройти через всі етапи історії від 7 листопада 1917 року до наших днів.

Вже проведено читання на такі теми: «Революція звершилася. Рік 1917...», «Правда ленінських декретів», «Комуністична партія — вождь Великого Жовтня», «Квітневі тези В. І. Леніна — практичне керівництво до революції», «Коліска революції — місто Леніна».

До проведення цих заходів бібліотека залучає лекторів товариства «Знання». Бесіди супроводжуються показом діафільмів, пов'язаних з темою, оглядами книг, книжково-ілюстраційних виставок, літератури жовтневої тематики.

В читаннях, які проводяться в першу середу кожного місяця, бере участь постійний контингент читачів, які зацікавлені у підвищенні своїх знань.

Крім того, бібліотека проводить цикл заходів у цехах виробничого об'єднання, також присвячених ювілею. Вони проходять під девізом: «Великому Жовтню — 60». Зокрема, вже проведений огляд книги «Славні більшовики» — про соратників великого Леніна Н. К. Крупську, Р. С. Землячку, О. М. Коллонтай, Е. Д. Стасову. На бесіді «Борці за Владу Рад в Одесі» учасники її ознайомились з плеядою одеських більшовиків М. Чи-

жиковим, П. Старостиним, В. Подбельським, Г. Чичериним, А. Остро-видом, А. Богатовим та багатьма іншими. Читання уривків із книги американського письменника Д. Ріда «10 днів, які потрясли світ» викликало великий інтерес у працівників швейного цеху.

Цікаво і змістовно пройшов тематичний вечір «Живіший всіх живих», присвячений В. І. Леніну. В ньому взяли участь члени нашого Товариства М. Головаченко, Р. Лискун, М. Гембайло, І. Данилов та інші, які в художній формі розповіли біографію вождя революції. Були також прочитані уривки із творів, присвячених В. І. Леніну: «Лист Іллічу» П. Замойського, «Із спогадів про В. І. Леніна» Є. Драбкіна, «В. І. Ленін» В. Маяковського.

Пов'язуючи підготовку до 60-річчя Великого Жовтня із заходами по всенародному обговоренню проекту Конституції СРСР, яке нині проходить, з пропагандою рішень XXV з'їзду КПРС, бібліотека проводить читання художніх творів багатонаціональної радянської літератури. Зокрема, були зроблені художні перекази творів українського письменника П. Загребельного «Анастасія», грузинського письменника Г. Гуліа «Добре місто», білоруського письменника І. Шамякіна «Сніжні зими» та інших.

В бібліотеці оформлена тематична виставка «Великому Жовтню — 60» з розділами: «Перемога Жовтня — головна подія XX століття», «Ми до комунізму йдемо», «Жовтень крокує по планеті», яка періодично поповнюється літературою, що надходить. Жовтневі заходи завершаться тематичним вечором «3 днем народження, Батьківщині!». В ньому візьмуть участь активісти бібліотеки і самодіяльний народний театр Будинку культури.

Р. ГРАНИК,
бібліотекар.

м. Одеса.

ЗА ЗРАЗКОВИЙ ГУРТОЖИТОК

БЕРЕЖУТЬ, ДБАЮТЬ

Щовечора привітно засвічуються вікна гуртожитку. Він починає жити своїм життям. Після трудового дня робітниця повертається сюди, щоб відпочити, здійснити свої господарські плани. Бо гуртожиток — їх дім.

Дбають мешканці про чистоту в кімнатах. Адже приємно, коли на дверях вивішують табличку «Зразкова кімната», коли вийдуть переможцями у змаганні між кімнатами за місяць.

У гуртожитку розширено і обладнано червоний куточок. Тут проводять огляди газет та журналів, політінформації, тематичні вечори, бесіди, зустрічі, танці. Тільки останнім часом мешканці гуртожитку прослухали бесіди: «Мати і підрастаюча дочка», «Сучасна дівчина», «Бесіди на моральні теми». У червоному кутку стоїть телевізор, біля якого завжди збирається багато любителів голубого екрана.

Бібліотека в гуртожитку невелика, але тут є література, яка необхідна учням вечірньої школи робітничої молоді. До речі, заняття цієї школи проводяться в гуртожитку. І це дуже зручно. Після роботи не треба кудись йти, а достить лише спуститися на перший поверх у бібліотеку.

У гуртожитку діють гуртки в'язання, вишивання, шиття. Роботи гуртківців виставлені на спеціальних стендах «Умілі руки».

Рада гуртожитку організовує культпоходи, екскурсії.

Адміністрація УВП-1 дбає про своїх трудівників. Вона виділяє кошти на ремонт гуртожитку, на придбання необхідного інвентаря.

— Це наш дім, — говорять робітниця. — І тут ми почуваємо себе господарями, бережемо його, турбуємось про нього.

К. ГРУЗДЕВА,
вихователь гуртожитку
Полтавського УВП-1.

ЛИЦАР РЕВОЛЮЦІЇ

До 100-річчя з дня народження Ф. Е. Дзержинського

Ф. Е. Дзержинський пройшов суворий шлях класової боротьби. Закутий у кайдани, він вивчав твори Маркса, Енгельса, Леніна, зберігаючи непохитну волю і бадьорість духу.

У дні Лютневої революції 1917 року робітники на руках винесли Фелікса Едмундовича з Бутирської тюрми на вулиці Москви, і того ж дня він вступив у партію.

ВІ з'їзд РСДРП(б) обирає Дзержинського членом ЦК партії. Він бере участь у підготовці і проведенні Великої Жовтневої революції. ЦК включає його до складу партійного Військово-революційного центру по керівництву збройним повстанням. На ІІ з'їзді Рад Дзержинський обирається членом ВЦВК і членом Президії цього найвищого органу Радянської влади.

На початку грудня 1917 року на пропозицію В. І. Леніна організується Всеросійська надзвичайна комісія по боротьбі з контрреволюцією і саботажем. ВЧК очолює Ф. Дзержинський. У тяжкі часи контрреволюційних змов і повстань Дзержинський проявляє виняткову енергію, захищаючи завоювання революції. Він згуртував бойовий колектив співробітників ВЧК. І контрреволюцію було вщент розбито.

У роки громадянської війни ВЧК допомагала частинам Червоної Армії громити білогвардійців та іноземних інтервентів. Голова ВЧК одночасно займав пост начальника тилу Південно-Західного фронту. «Робота т. Дзержинського», — говорилось у постанові ВЦВК про нагородження його орденом Червоного Прапора, — забезпечуючи спокійний тил, давала можливість Червоній Армії впевнено робити свою бойову справу».

Закінчилась громадянська війна. Партія посиляє Дзержинського на боротьбу з розрухою. Фелікс Едмундович, залишаючись головою ВЧК — ОДПУ, призначається народним комісаром шляхів, а потім головою Вищої ради народного

господарства країни. Об'єднавши в єдиному героїчному пориві залізничників, робітників, комуністів, він виводить транспорт з важкого стану.

У 1921 році, коли відзначались перші успіхи в пожеволенні промисловості і подоланні господарської розрухи, країну спіткало величезне лихо — сильна посуха. Вона охопила 34 губернії з населенням до 30 мільйонів чоловік. Виникла загроза голоду. Партія вживає надзвичайних заходів. Дзержинського направляють у Сибір як особливоуповноваженого Раднаркому по організації вивезення хліба для голодуючих.

Тягар розрухи і голоду особливо позначався на дітях. В. І. Ленін запропонував кандидатуру Дзержинського на посаду голови комісії по боротьбі з безпритульністю. Фелікс Едмундович підняв на ноги чекістів, відомства, громадські організації — і допомога дітям-сиротам була забезпечена.

Дзержинський — визнаний ентузіаст індустріалізації країни. З величезним завзяттям і старанністю беручись за доручену справу, він наполегливо добивався головного — неухильного підвищення продуктивності праці, зростання виробництва.

Не було такої сфери державної діяльності, де б не знайшла застосування невичерпна енергія Ф. Е. Дзержинського. Він брався за будь-яку доручену справу і над усе цинив обов'язок комуніста — твердо проводити в життя генеральний курс партії, рішуче відстоювати єдність її рядів, ленінські норми партійного життя. Його відданість ідеалам і справам Комуністичної партії була безмежна.

Найблагородніший лицар революції, невтомний трудивник і людина залізної волі, один з найбільш самовідданих і загартованих бійців ленінської гвардії — таким навіки залишиться Ф. Е. Дзержинський в серцях поколінь радянських людей.

І. ФЕДОРОВ.

ЗАПИТУЙТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

ДЕ ЗДОБУТИ ПРАВА ВОДІЯ

Багато глухих трудівників мріють про власний автотранспорт, але на шляху до мети стоїть бар'єр — відсутність слуху. Як бути? Де можна опанувати знаннями, необхідними для управління автомашиною чи мотоциклом? Запитуйте в листі до редакції мешканців села Покровка Красногірського району, Сумської області Микола Якович Горбенко.

Кореспондент «Нашого життя» С. Нікітенко побували в начальниці відділу управління державтоінспекції Міністерства внутрішніх справ УРСР Д. І. Миргородського і з приводу цього мала з ним розмову.

— Дем'яне Івановичу, довгий час глухим не дозволялося водити автомобілі і мотоцикли. А тепер вони мають на це право...

— Так. Протягом п'яти років у ряді союзних республік проводився експеримент по вивченню можливостей допуску глухих і тугоухих осіб до управління автомобілями і мотоциклами. Результати цих експериментів показали, що глухота не є перешкодою до управління автотранспортом.

— Скажіть, будь ласка, де можна навчитись керувати автомобілем?

— На курсах в будь-якій школі ДТСААФ. Але для цього необхідно, щоб була укомплектована група глухих і обов'язково потрібен перекладач. Ми не рекомендуємо глухим навчатися в групі разом з чуючими. В обласних центрах це питання, здебільшого, вже розв'язано. Як тільки набереться відповідна кількість бажаючих навчатися на курсах в автошколі, обласний відділ УТОГ виділяє для їх обслуговування перекладача. Очевидно міжрайонним та районним відділам УТОГ теж слід подбати про навчання глухих автолюбителів.

— Яка тривалість навчання на курсах, розмір оплати?

— Строк навчання три з половиною — чотири місяці. Оплата визначається виходячи з місцевих умов, але в середньому становить близько 130 карбованців.

— А які медичні вимоги висуваються до глухих автолюбителів?

— Їм необхідно щороку проходити медичний переогляд у закладах Міністерства охорони здоров'я СРСР.

— Цікаво, а чи може нечуючий працювати водієм автомобіля по найму?

— Ні, це заборонено.

— Куди потрібно звертатися членам нашого Товариства, щоб придбати автомашину для особистого користування?

— До районного або обласного відділу соціального забезпечення. Там для інвалідів встановлено спеціальну чергу на загальних підставах.

— Ще одне запитання. Що б Ви хотіли побажати читачам «Нашого життя», які вже є або бажають стати володарями особистих автомашин та мотоциклів?

— Уважно їздити на дорогах, не порушувати правил вуличного руху, полегшувати роботу автоінспекції.

Відійшли в минуле XIII Всесвітні ігри глухих в Румунії. З великою теплою зустріли трудящі Донецького виробничого об'єднання «Електромашні» олімпійців — О. М. Глодіну і О. П. Саєвського.

Вшанування чемпіонів відбулось в залі обласного Будинку культури глухих, який був настільки переповнений, що буквально, як кажуть, ніде було яблуку впасти.

Коли на сцену вийшли прославлені спортсмени, сяючи медалями на червоних атласних стрічках з написами титулів чемпіонів XIII Всесвітніх ігор, весь зал встав і промом аплодисментів зустріли їх. Дуже урочистою була ця хвилина.

БОГАТИР

У складі команди СРСР на XIII Всесвітніх іграх глухих у змаганнях з класичної боротьби взяв участь і наш земляк, токар заводу «Електромашіні» Василь Васильович Панін. У Миколаєві його знають як активного спортсмена, він нагороджений багатьма дипломами і медалями.

В. В. Панін двічі здобув звання чемпіона світу на міжнародних змаганнях у Швеції і Югославії, став володарем чотирьох золотих медаль.

На XIII Всесвітніх іграх 1977 року в Бухаресті В. В. Панін серед борців десяти країн зайняв перше місце і нагороджений золотим медаллю і кубком. Він втретє закріпив за собою звання чемпіона світу з класичної боротьби у важкій вазі.

ВШАНУВАННЯ ЧЕМПІОНІВ

Всі, хто був у залі, переживали гордість за спортсменів, які вийшли з їх середовища, виправдали їх довіру і в своїй нелегкій упертій боротьбі внесли в загальний актив збірної команди країни три золоті і дві срібні медалі.

М. В. Калиниченко від імені президії обласного відділу УТОГ зачитав на ім'я чемпіонів привітання, було також оголошено телеграму від обласної ради «Спартак». Багато теплих слів і дружніх побажань почули під невсучаючі овації винуватці торжества

від секретаря парторганізації ДВО «Електромашні» В. І. Головаченка, голови правління Донецького міськвідділу УТОГ М. Е. Єрмакова, трудящих об'єднання, які потім піднесли спортсменам великий букет квітів.

Цікавим був виступ двічі олімпійської чемпіонки О. М. Глодіної, яка розповіла про напружену спортивну боротьбу в Бухаресті, про те, що радянські спортсмени, в тому числі українські, вийшли з цієї боротьби з честю.

Т. СЕЗОНОВА.

Ця блискавка перемога нелегко дісталася Паніну, перед іграми

він пройшов тренування у Ростові-на-Дону, Красноярську, Запоріжжі, Єревані і Москві.

Змагаючись, Василь дістав травму, але з гри не вийшов і у фінальному поєдинку Панін одержав чисту перемогу над своїм суперником-спортсменом з США у вазі 128 кілограмів.

На заводі, де працює В. В. Панін, його поважають за сумлінну працю. Він — ударник комуністичної праці, переможець соціалістичного змагання 1973 і 1975 років.

Василь Васильович бере активну участь у громадському житті: є членом ради Будинку культури, надає допомогу школі-інтернату для глухих дітей, тренуючи учнів з класичної і вільної боротьби.

П. МАСЛЕННИКОВ,
інструктор Миколаївського
облвідділу УТОГ.

На знімку: чемпіон XIII Всесвітніх ігор Василь Панін.

ГОРОДКИ ОКОМІР, ШВИДКІСТЬ, НАТИСК

Городки — старовинна російська гра, яку любить народ. Вона перетворилася у гру спортивну, успішно розвивається у всіх республіках. На Україні зараз нараховується понад півмільйона городошників, серед них більше двох тисяч майстрів спорту. Семи з них присвоєно звання «Заслужений майстер спорту СРСР».

Особливого поширення ця гра набула у трудових колективах підприємств. Серед спортсменів-городошників десятки тисяч передовиків виробництва, ударників комуністичної праці. Гра в городки розвиває окомір, швидкість, натиск. Биткою цілюсь — це окомір, биткою б'ю — це швидкість, биткою вибиваю — це натиск, — так говорив прославлений російський полководець О. В. Суворов.

У нашому товаристві гра у городки культивується порівняно недавно, але вона міцно ввійшла у систему спортивних заходів, які плануються Українською спортивною федерацією за програмою спартакіад «Бадьорість і здоров'я». Зараз ми маємо спортивні секції у 12 обласних спортфедераціях, своїх майстрів спорту з городків.

Люблять трудящі глухі цей цікавий вид спорту. Доказом цього є республіканські змагання, які відбулися з 11 по 15 серпня в Вінницькій, у місті залізничників Козятині.

В змаганнях взяли участь 11 команд, які об'єднують 66 городошників. На урочистою відкритті команда міста Києва, чемпіон республіки 1976 року, підняла прапор змагань. Вінничани піднесли їх учасникам пам'ятні сувеніри. І зразу ж на чотирьох майданчиках розпочалась вперта безкомпромісна спортивна боротьба. Адже учасники змагань розуміли, що від результатів першого дня багато залежатиме фініш. Крім чисто спортивних наслідків йдеться про морально-вольову сторону, яка дає натхнення та впевненість на решту змагань.

Саме у перший день сталася сенсація: не витримала напрути змагань команда міста Києва. Деяка недооцінка суперників, зайве хвилювання, впевнена гра інших спортсменів, як кажуть, вибила її з колії, учасники команди почали робити одігу помилку за другою і в перший день змагань

попали лише п'яте місце. Більш успішно виступили у цей день команди Херсона, Вінниці, Черкаси. Другий день змагань істотних змін не приніс. Дещо поліпшили своє становище кияни.

На третій, завершальний день змагань, незважаючи на дощ, напрута на всіх майданчиках не зменшувалась. Продовжувалась вперта боротьба. Відчайдушну спробу догнати лідерів робить команда Києва. Це їй частково вдається. Вона займає третє призове місце. Більшого досягнути не змогла. Втрати першого дня змагань були надто відчутними.

Друге місце зайняли городошники Вінниці, а перше — дружина команда Херсонської спортивної федерації. Якщо херсонці та вінничани на цих змаганнях зробили крок уперед, що цілком закономірно, адже команда Херсона у минулому році зайняла друге місце, а вінничани на протязі чотирьох років займають третє місце, то наряд чи задоволені третім місцем кияни. Здали позиції городошники Хмельницького.

Подальші місця розподілилися так: четверте — Львів, п'яте — Черкаси, шосте — Запоріжжя, сьоме — Хмельницький, восьме — Ровно, дев'яте — Кіровоград, десяте — Івано-Франківськ, одинадцяте — Харків.

В особистому заліку перше місце та звання чемпіона республіки виборов Гришко (Херсон), який, до речі, на республіканських змаганнях ДСТ «Локомотив» у липні цього року в м. Гайвороні Кіровоградської області виконав нормативи майстра спорту СРСР. Друге місце посів Терехов (Запоріжжя), третє — Мироненко (Херсон). Призери нагороджені грамотами та цінними подарунками. Учасники змагань тепло привітали правця команди Херсона тов. Нечипаса, який встановив рекорд УТОГ, затративши 24 битки на 15 фігур.

Команда Херсона, яка зайняла перше місце, нагороджена грамотою, вимпелом та перехідним кубком. Цінним подарунком нагороджений і тренер команди Херсона. Команди Вінниці та Києва нагороджені вимпелами та грамотами.

Слід відзначити, що участь у змаганнях слабчущих майстрів спорту СРСР тт. Тутікова (Ров-

но), Новикова (Львів), Туготукова (Черкаси), позитивно відбилась на змаганнях, внесла струмок спортивної напруги та азарту, сприяла поширенню технічних прийомів гри.

У зв'язку з цими змаганнями хочеться висловити деякі думки. По-перше, бажано такі змагання проводити на більш технічно підготовлених майданчиках. ДСТ «Спартак» має чудову спортивну городошну базу і повинне нам у цьому допомогти. По-друге, на нашу думку, республіканські змагання з городків треба проводити у більш пізні строки. Це дасть можливість гравцям краще підготуватись до змагань. Загальновідомо, що після змагань настає, так би мовити, деякий відпочинок. То хай цей відпочинок припадає на осінь.

Республіканський спортивний федерації глухих слід увійти в контакт з спортивною федерацією городошного спорту УРСР. Слід надати правцям УТОГ, які фізично і технічно підготовлені (а вони у нас є, і в недалекому майбутньому буде ще більше), можливість участі в змаганнях республіканського масштабу, де можна виконати нормативи майстра спорту СРСР. Адже факт, що республіканська федерація з городошного спорту не знає про те, що у Товаристві глухих культивується цей вид спорту. Республіканські змагання з городків були для них відкриттям. Це підтвердив заступник голови федерації городошного спорту України т. Кузнецов, який був головним суддею змагань.

Змагання з городків бажано проводити у дві групи з переходом команд, які зайняли останні місця у першій групі, в другу групу, і навпаки, команди другої групи, які зайняли перше місце, у першу групу.

Керівникам обласних спортивних федерацій слід постійно поліпшувати якісний склад тренерів секцій, добиватись, щоб вони не тільки навчали членів УТОГ гри у городки, а й були наставниками нашої молоді, взірцем культури та моралі.

Ю. НАЙДОРФ,
голова Вінницької
облспортфедерації.

Редактор П. БУЛАТОВ.